

## Ταουφίκ Ζαγιάντ (1932-1994)

### Πάνω στον κορμό μιας ελιάς (απόσπασμα)

...επειδή δεν μπορώ ν' αγοράσω χαρτί  
θα χαράξω αυτά που τραβάω  
τα μυστικά μου όλα θα χαράξω  
πάνω στον κορμό μιας ελιάς  
στην αυλή του σπιτιού μου.

Θα χαράξω την ιστορία μου  
Τις πράξεις της τραγωδίας  
Τους αναστεναγμούς για τα περιβόλια  
Κι όλα τα αχ πάνω στους τάφους των προγόνων μου.  
Θα χαράξω  
Την κάθε πίκρα που γεύτηκα  
Την πίκρα που με τόνο δέκατο

Απ' τη μελλούμενη ευτυχία θα σβήσει.

Θα χαράξω όλα τα στοιχεία  
Του κάθε χωραφιού που αρπάχτηκε  
Του χωριού μου τα σύνορα  
Τα σπίτια των ανθρώπων που ανατινάχτηκαν  
Τα δέντρα μου που ξεριζώθηκαν  
Τ' αγριολούλουδα που πατήθηκαν  
Τα ονόματα εκείνων που το μάσημα των νεύρων μου  
Το 'καμαν τέχνη

## Μαχμούτ Νταρούις (1942-2008)

### Ταυτότητα

Γράψε.  
Είμαι Άραβας.  
Αριθμός ταυτότητος: 50.000  
Τα παιδιά μου είναι οχτώ  
Το ένατο θα 'ρθει μετά από το καλοκαίρι.  
Θυμώνεις;

.....  
Γράψε.  
Είμαι Άραβας.  
Δουλεύω με τ' αδέλφια μου του μόχθου σ' ένα νταμάρι  
τα παιδιά μου είναι οκτώ  
τραβάω από την πέτρα  
τα ρούχα, το ψωμί και τα βιβλία τους, αλλά  
στην πόρτα σου δε ζητιανεύω  
Θυμώνεις;

.....  
Γράψε.  
Είμαι Άραβας.  
Όνομα δίχως τίτλο υπομονετικός  
σ' ένα τόπο που βράζει,  
οι ρίζες μου  
αγκυροβόλησαν  
πριν απ' τη γέννηση του χρόνου  
πριν απ' των αιώνων το  
ξετύλιγμα  
πριν από τις ελιές κι από τα κυπαρίσσια  
και πριν φυτρώσει το χορτάρι.

Ο πατέρας μου  
απ' τη φαμίλια είναι τ' αλετριού  
ο παππούς μου  
αγρότης δίχως αξίωμα,  
το σπίτι μου καλύβα από καλάμια.  
Όνομα είμαι δίχως τίτλο.

.....  
Γράψε.  
Είμαι Άραβας.  
Το χρώμα των μαλλιών μου είναι μαύρο  
το χρώμα των ματιών μου καστανό.  
Τα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά μου:  
«κουφίε» πάνω στο κεφάλι μου,  
Σκληρή να 'ναι σαν πέτρα η παλάμη μου  
που γρατζουνάει όποιον την αγγίζει,  
ό,τι αγαπάω για φαί

είναι το θυμάρι και το λάδι.  
Η διεύθυνσή μου:  
χωριό απόμακρο και ξεχασμένο  
δίχως ονόματα οι δρόμοι του  
κι όλοι οι άντρες του  
στο νταμάρι και στο χωράφι.  
Θυμώνεις;

.....

Γράψε.  
Είμαι Άραβας.  
Λήστεψες τ' αμπέλια των προγόνων μου  
και τα χωράφια που τα δούλευα με όλα τα παιδιά μου.  
Δεν άφησες στους απογόνους μου  
παρά αυτές τις πέτρες.  
Μήπως θα τις πάρει η Κυβέρνησή σας  
όπως λένε;  
Λοιπόν,  
Γράψε στην αρχή της πρώτης σελίδας:  
εγώ δεν μισώ τους ανθρώπους  
κανέναν δεν κλέβω  
μα αν πεινάσω  
τρώω τη σάρκα του σφετεριστή μου.  
**Φυλάξου.**  
**Από την πείνα μου φυλάξου**  
**κι απ' την οργή μου.**

**Zakaria Mohammed** (μτφρ. από τα αγγλικά: Χριστίνα Λιναρδάκη)

### Σπίτι

Πολλά πουλιά πετούν γοργά πάνω απ' το κεφάλι μου  
Με κλαδάκια στα ράμφη τους να χτίσουν τα σπίτια τους

Το δικό μου σπίτι δεν έχει χτιστεί ακόμη  
Ακόμη ζω στη γη του ήλιου και της βροχής

Τα πουλιά εξακολουθούν να πετούν με τα κλαδάκια τους  
Ενώ εγώ, σαν μικρό παιδί, δεν μπορώ να κάνω τα χείλη μου να ψελλίσουν «σπί-τι μου».

## Αγγελική Ξένου

### Από τα κλαδιά της ιερής ελιάς σου

Μέχρι να σταματήσει τ' άδικο στον τόπο σου  
γίνομαι στόμα που φωνάζει για την ελευθερία σου  
Μέχρι να δικαιωθούν οι νεκροί σου  
γίνομαι σώμα που ανασταίνει τις κόρες και τους γιους σου  
Μέχρι να ελευθερωθούν οι ζωντανοί σου  
γίνομαι χώμα που κρύβει τους σπόρους σου  
Και από τα κλαδιά της ιερής ελιάς σου  
φτερουγίζω με τη λευκή περιστέρα  
τραγουδώντας προς όλη τη γη:  
'Ακούστε, χτυπάει η Παλαιστίνη στην καρδιά μου...  
είμαι ελεύθερη'

## Ταουφίκ Ζαγιάντ (1932-1994)

### Του γυρισμού σας το γιοφύρι

Αγαπημένοι  
Με τα ματόκλαδα  
Στρώνω τη στράτα του γυρισμού σας με τα ματόκλαδα.  
Αγαπημένοι αγκαλιάζω την πληγή σας·  
Της στράτας σας τ' αγκάθια με τη χούφτα μου μαζώνω  
Και στις δύο όχτες βάζοντας τη σάρκα μου  
Χτίζω του γυρισμού σας το γιοφύρι.

## **Μαχμούτ Νταρούις (1941-2008)**

### **Πρόκληση**

Σφίξτε μου τα σκοινιά  
Απαγορέψτε μου και τα τετράδιο και τα τσιγάρα,  
κλείστε το στόμα μου με χώμα.  
Το τραγούδι είναι το αίμα της καρδιάς  
τ' αλάτι του ψωμιού  
το νερό του ματιού.  
Γράφεται με τα νύχια, το λαρύγγι και τα μάτια...  
Θα το λέω στο κρατητήριο  
στην τουαλέτα  
και στο στάβλο  
με χειροπέδες, κάτω απ' το βούρδουλα  
κάτω απ' τα δεσμά των αλυσίδων.  
Πουλιά μυριάδες πάνω στις καρδιάς μου τα κλαδιά  
πλάθουνε το μαχόμενο τραγούδι.

## **Ταουφίκ Ζαγιάντ (1932-1994)**

### **Ο σταυρωμένος**

Με λουλούδια και με γλυκά  
Και μ' όλη την αγάπη μας προσμένουμε  
Εγώ, η γη, το φεγγάρι,  
Η πηγή, η ελιά, τ' αγριολούλουδα,  
Τα διψασμένα περιβόλια και τ' αμπέλια  
και χίλια πράσινα τραγούδια  
που κάνουνε τις πέτρες και φυλλοφοούν.  
Με λουλούδια και με γλυκά  
και μ' όλη την αγάπη μου προσμένω  
και καρτερώ του αγέρα την πνοή που έρχεται  
απ' την ανατολή  
μήπως και στα φτερά του φέρει μήνυμα  
μήπως και κάποια μέρα ο ποταμός φωνάξει:  
Σταυρωμένε, ανάσανε,  
οι δικοί απόντες διάβηκαν.